

Jizzakh State Pedagogical Institute

**Journal of Preschool
Education**

***The faculty of pre-school
education***

<https://presedu.jspi.uz/index.php/presedu>

Бадиий асар тилини ўрганишда лексик маъноларнинг аҳамияти

Худайназарова Дилора

ЖДПИ, ўқитувчи

Анатация

Дарс жараёнида хилма-хил типдаги матнларни турли мақсад нуқтаи назаридан таҳлил қилишга тўғри келади. Айни пайтда бу матнлар хилма-хиллиги фақат она тили дарсларида эмас, балки турли фанларни ўрганиш жараёнида ҳам тавсия этилади, ўқувчилар улар билан танишади, улардан ўз оғзаки ва ёзма нутқида фойдаланади.

Калит сўз: она тили , жанр, матн таҳлили.

Abstract:

During the course, students will have to analyze different types of texts from different perspectives. At the same time, the diversity of these texts is recommended not only in native language lessons, but also in the process of studying various subjects, students get acquainted with them, use them in their oral and written speech.

Keywords: native language, genre, text analysis.

Она тили дарсларида матннинг ниҳоятда хилма-хил турлари билан ишланади. Улар орасида илмий услугга дахлдорлари ҳам, бадиий асарлардан олинган парчалар ҳам, расмий-идора услугига тегишли ҳужжатлар, илмий-оммабоп услугдаги материаллар ҳам, публицистик жанр намуналари ҳам мавжуд. Дарс жараёнида мана шу хилма-хил типдаги матнларни турли мақсад нуқтаи назаридан таҳлил қилишга тўғри келади. Айни пайтда бу матнлар хилма-хиллиги фақат она тили дарсларида эмас, балки турли фанларни ўрганиш жараёнида ҳам тавсия этилади, ўқувчилар улар билан танишади, улардан ўз оғзаки ва ёзма нутқида фойдаланади. Она тили

дарслари эса уларнинг интеграцияси учун масъуллик вазифасини ҳам адо этади. Ўқувчи қайта ҳикоялаш, конспект тузиш, реферат ижод қилиш, тақриз ва аннотациялар ёзишда матннинг хилма-хил турларига дуч келади. Айниқса, турли хилдаги оғзаки матнларни кўплаб тузишга ҳаракат қиласи. Улар тасодифий, бадиҳатан ҳам, ёки олдиндан бирмунча тайёргарлик кўриб ҳам амалга оширилиши мумкин.

Бадиий асар тилини таҳлил қилишда турли тил сатҳларининг ўрни ва ўзаро муносабатлари ҳам айрича аҳамият касб этади. Биз фақатгина бадиий асар тилини лексик таркибига кўра таҳлил қилишга эътиборни қаратайлик.

Дасталаб сўзнинг лексик маъносидан бошлайлик. Сўз бадиий матндаги асосий ўлчов бирлигидир. Сўз маъносининг тўлиқ англанишигина матн маъносини тўла ва тўғри англашнинг бош омили бўла олади. Сўз маъноси англанмас экан, бу матннинг тўла ўзлаштирилиши амалга ошмайдиган мақсад ва вазифа бўлиб қолаверади. Мумтоз асарларимизни, айниқса, таълимнинг турли босқичларидан кўп ўрин олган ғазал, рубоий, мухаммас каби классик адабиётимизнинг фаол жанрларидаги асарларнинг яхши ва кенг даражада ўзлаштирилмаслигининг асосий сабабларидан бири ҳам, бизнингча, бир томондан уларнинг таркибидаги сўзлар маъносининг охиригача мукаммал тарзда ўзлаштирмаслиги, уларнинг асосий ва лексик маъноларининг тўла англаб етилмаслиги билан алоқадор бўлса керак. Шу ўринда, айрим мисолларга мурожаат этайлик. Масалан Хоразмий ҳақида гапирганимизда, жумладан, шундай деймиз:

“Хоразмийнинг тили ниҳоятда ширали. У ўзбек тилининг нозик ва нафис ички имкониятларини муҳаббат билан намойиш эта олган. “Шакардек тил”, “тонг ёқтуситек”; “тан ичра жон”, “арслон юрак”, шунингдек, “олдини тутмоқ”, “олдин кечмоқ”, “ер ўпмоқ”, “елга бермоқ” каби ифодалар Хоразмий тилининг нафосатини белгилаб беради. Асарда Фаридун, Сулаймон, Масих, Юсуф, Хотами Той, Рустам, Али, Мухаммад Хўжабек сингари тарихий ҳамда афсонавий номлар учрайди. Муаллиф ўрни-ўрни билан арабча ва форсча сўзлардан ҳам усталик билан фойдаланади.

Шунинг учун ҳам “Мухаббатнома” ўзбек тили тарихини ўрганиш учун ҳам бой манба бўла олади. Унинг ўша давр тилининг бадиий ёдгорлиги сифатидаги қадри баланддир”.

Бу гаплар мағзини чақиш учун эса Хоразмийнинг “Мухаббатнома”си тили устида ишлаш талаб этилади.

Бунинг учун дарслик материалига мурожаат қиласиз:

Номалар ошиқнинг ўз маъшуқасига дил изҳорлари тарзида ёзилган. Уларда маъшуқа таърифи асосий ўрин тутади. Биринчи номанинг дастлабки мисралари ёқ худди шу тарзда бошланган. Маъшуқанинг кўрки тенгсиз. У кўрклиларнинг подшоҳи унинг гўзаллиги ҳақидаги мадҳ (хуснунг сипоҳи) оламни тутган.

Маъшуқа-парирухсоп. Аммо парирухсорларнинг ҳам гўзали – кўркабойи.

Юз, қош, кўз хол, бўй (қад) тасвиirlари ниҳоятда хилма-хил ҳолатларда жуда гўзал ва оригинал тарзда тасвиirlанади:

*Туруббур кўзда қаддингиз хаёли,
Анингдекким сув узра тол ниҳоли.*

Лирик қаҳрамон назарида маъшуқа гўзаллик, латофат ва назокатда тенгсиз. У оламдаги энг азиз ва мўътабар инсон. Мумтоз адабиётимизда бўлганидек, Хоразмий тасвирида ҳам маъшуқа бепарво, қаҳри қаттиқ, жафокор ва ҳатто бевафодир. Шунинг учун ҳам маъшуқа “номеҳрибон”, “аҳди бақосиз”.

*Қамуқ ёқут эринли, сўзи дурлар,
Вафасизликни сиздан ўрганурлар.*

Бироқ ошиқ кўнгил изҳорида событ, у ўз ишқига содик. Фикрида қатъий:

*Давр сизнинг дурур даврон боринча,
Қўлунгизмен танимда жон боринча.
... Кииши қайда ўларин билса бўлмас,
Ҳақиқат ёридан айрилса бўлмас.*

Ҳатто:

*Аюурмен, юз нечаким келса меҳнат,
Жафо сиздан, тақи биздан муҳаббат.*

Умуман, асарда ҳақиқий гўзалликни таъриф ва тасвир этиш, инсоний муҳаббат туйғуларини самимий ифодалаш, инсон қалбидаги нозик кечинмаларни қаламга олиш асосий ўрин тутади. Бу гоҳ маъшуқа ва сабога мурожаат, гоҳ ошиқ қалб изҳори тарзида намоён бўлади. Уларнинг барчасига хос хислат – юксак бадииятдир. Адибнинг ўхшатиш ва сифатлашларидан бошлаб, танлаган вазни, жанри, қофия ва радифларигача ана шундай нозик бадииятни юзага келтиришга хизмат қиласи.

*Агар десам сени Рустам, ёрарсен,
Қиличинг бирлса сафларни ёрарсен.*

Муҳаммад Хўжабек мадҳига бағишлиланган бу парчада мамдуҳ-мақталаётган одам Рустамга ўхшатилмоқда. Биринчи мисра охиридаги “ёрарсен”-ярайсан, лойиқсан, арзугуликсан маоноларини беради. Кейинги мисрадаги шу сўз эса “ёрмоқ”, “бўлиб ташламоқ” маъноларига эга. Бундай тажнисли қофиялар адабнинг оғзаки анъаналар билан яқиндан танишлигини кўрсатади. Бугина эмас, халқона киноя ва қочиримлар, анъанавий тасвир воситалари, хусусан, муболага ва ўхшатишлар тизими ҳам бу фикрни кувватлайди.

Бундай таҳлилни замонавий шеърият мисолида ҳам амалга ошириш мумкин.

*Юртим, сенга шеър битдим бу кун,
Қиёсингни топмадим асло.*

*Шоирлар бор ўз юртим бутун-
Оlam аро атаган танҳо.*

*Улар шеъри учди кўп йироқ,
Қанотида кумуш диёри.*

Бир ўлка бор дунёда бироқ.

Битилмаган достондир бори:

*Фақат ожиз қаламим маним
Ўзбекистон, Ватаним маним.*

Асарнинг гоявий мазмуни:

А.Орипов “Ўзбекистон” шеърини Ватан мавзусида яратди. Унда ватанпарварлик гояси илгари сурилди.

Шоир Ўзбекистонни баланд овоз билан Юртим-Ватаним дея олди. Шеър орқали юртимизнинг тарихи эса олинди, Беруний, Навоийдек буюк

инсонлар ўзбекнинг фарзанди эканлиги таъкидланди. Ўзбекистонни битилмаган достон деб таърифлади.

Шеърнинг бадиий таҳлили:

1. “Ўзбекистон” шеъри бармоқ вазнида ёзилган. Шеър 15 банддан иборат, ҳар бир бандда 10 тадан мисра бор, бир мисра 9 та бўғинга бўлинади.

2. шеър қуидагича қофияланади:

Букун- бутун, асло – танҳо, йироқ-бироқ, диёри-бори, қаламим-Ватаним.

Ўқувчиларга саволлар билан мурожаат қилиш мумкин:

Шоир нима учун қофияда айнин шу сўзларни келтирган? Қофияда ватан тушунчаси билан боғлиқ бўлган сўзлар борми? Шундан сўнг шеър таркибидаги ҳар бир сўз устида ишлаш мумкин бўлади. Бунинг учун уларни

- а) сўз туркумлари бўйича;
- б) сўз бирикмалари бўйича;
- в) таянч сўзлар бўйича;
- г) ўз ва кўчма маънодаги сўзларнинг нисбати бўйича;
- д) банддаги фикрнинг изчил ва узвийлиги бўйича таҳлил қилиш мумкин бўлади.

Шеърда ўхшатиш, сифатлаш ва қиёслаш каби бадиий тасвир воситаларидан унумли фойдаланилган, яъни шеърни қушга, шеър ёзилган варакни қанотга, рус шоирларини кумуш диёр вакилларига қиёсланган.

Ҳар қандай бадиий асарни тўғри ва тўла тушуниш учун унинг сўз бойлигини охиригача англаб етиш зарурати бор. Шунга эришиш керакки, бадиий асар ўқилганида ундаги бирорта сўз ҳам эътибордан четда қолмасин. Ҳар бир сўзнинг луғавий маъноси ҳам, унинг айни матннаги маъноси ҳам ўқувчилар томонидан онгли тарзда ўзлаштирилсин. Ана шундагина бадиий асардан олинадиган завқ учун тўла ва мустаҳкам пойдевор яратилган бўлади.